



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 1251/2020**  
**18.11.2020. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Милене Симић Радовановић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 78/2019 од 27.11.2019. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 64/20 од 19.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2020. године, једногласно, донео је

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ** као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Милене Симић Радовановић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 78/2019 од 27.11.2019. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 64/20 од 19.06.2020. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Краљеву К 78/2019 од 27.11.2019. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и изречена јој је новчана казна у одређеном износу од 80.000,00 динара. Такође је обавезана на плаћање трошкова кривичног поступака.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 64/20 од 19.06.2020. године делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљене укинута је пресуда Основног суда у Краљеву К 78/2019 од 27.11.2019. године у делу одлуке о трошковима кривичног поступка којом је окривљена дужна да их надокнади приватном тужиоцу и у том делу враћено је првостепеном суду на поновно одлучивање, док су у преосталом делу жалба браниоца окривљене и жалба пуномоћника приватног тужиоца у целости одбијене као неосноване и првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене АА - адвокат Милене Симић Радовановић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљену ослободи од оптужбе, као и да обавезе приватног тужиоца да накнади трошкове кривичног поступка окривљеној.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене АА у поднетом захтеву истиче да дело за које је окривљена правноснажно оглашена кривом и осуђена није кривично дело, обзиром да изрека правноснажне пресуде не садржи све битне елементе кривичног дела увреда из члана 170. став 2. КЗ, јер не постоји субјективни услов односно намера окривљене да омаловажи оштећеног.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљене АА - адвоката Милене Симић Радовановић били су предмет разматрања другостепеног већа Вишег суда у Краљеву које је поступало по жалби браниоца окривљене изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Краљеву К 78/2019 од 27.11.2019. године. Другостепено веће Вишег суда у Краљеву је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни четири, у другом ставу пресуде Кж1 64/20 од 19.06.2020.године изнело јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Милене Симић Радовановић, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП наведени захтев браниоца окривљене одбио као неоснован.

**Записничар-саветник**  
**Весна Зарић,с.р.**

**Председник већа-судија,**  
**Невенка Важић,с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић